

ἀσυμβίβωτος, 2. Σπ. Τριχοῦτ.
 — ἀσυμμετρικός, 3. Ἄκρ.
 ἀσύμμορφος, 2. Π. Χιώτ. 59.
 Ἀσυμμόρφωτοι, οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ λεγόμενοι Nonconformistes. Ἄκρ. 4 Μαρτ. 97.
 ἀσύμμηκτος, 2. Β. Φαρσῆς. 69. Π. Καπλανίδ. 77. — Ἄ. Ἐφ. 7 Μαρτ. 95.
 ἀσυμπιέστος, 2 Β. Λάκ. 61.
 ἀσυμπιτωτικός, 3. (μαθηματ.) Σκαρλ. λ. 56. — I. Ν. Χατζίδ. 95.
 ἀσυμπιτώτως.
 ἀσυμφόρως. Διον. Χαριολῆς ἐν Ὁμήρω 77.
 ἀσυμφωνήσιμος, 2. (τιμαὶ πραγμάτων). Ἀνέστ. Κωνσταντινίδ. 85 — Ἄκρ. 17 Σεπτ. 94. — Ἐστ. ἐφ. 1 Σεπτ. 95.
 ἀσυναίσθησις, ἡ. Ἐπ. Κ. Κυριακίδ. 89. — Ἄκρ. 8 Αὐγ. 93 καὶ 22 Ἀπρ. 96.
 ἀσυναίσθητος. I. Ν. Λεβ. 53. — Θ. Δόμιν. 90. Εὐγ. Γ. Ζαλοχ. 90. — Ἐπ. Κ. Κυριακίδ. 97.
 ἀσυνακόλουθος, 2. Γαλ. inconsequent. Δ. Α. Χαντσ.
 ἀσυνάνθηρα φυτὰ, τὰ. Ἑλ. φιλολ. Σόλ. Κσπλεως.
 ἀσυναρμολόγητος, 2. Σ. Α. Κ. 66. — Ἰω. Καρασ. 67. — Σπ. Παγαν. ἐν Ἐστ. ἐφ. 13 Μαΐου 95.
 ἀσυναρμολογήτως. Ν. Χλωρός; ἐν Πανελ. συντρ. 92.
 ἀσυνδέσμως γράφειν τὰ Ἑλληνικά. Ν. Δούκ.
 ἀσυνδιαίρετος, 2. (ἀριθμητ.). Ἡλ. Γ. Τερζάκ.
 ἀσυνδιάλλακτος, 2. (ἀντιζηλία). Πάλιγ.
 ἀσυνέπεια, ἡ. Γαλ. inconsequentence. Δ. I. Μαυροφρ. 62. — Διον. Λάτ. 76. — Ἄγ. Βλ. λεξ. 97.
 ἀσυνεπής, 2. Γαλ. inconsequent. Ἐφ. — (ἀσύνεπες, οὐδ. Karl Foy ἐν Ἄ. Ἐφ. 1) Σεπτ. 88.) — Ἄγ. Βλ. λεξ. 97. — Τὴν λέξιν κατέκρινεν ὁ Σκαρλ. ἐν τῷ Γαλ. ἐλ. λεξικῷ του τῷ 1846, ἐν προλεγομ. σελ. α' ἀσυνέγεια, ἡ. Κυρ. Καπετ. 08.
 ἀσυνίξιμος, 2. Γ. Ν. Χατζίδ. 89.
 ἀσύνιστον, τό. Ἄκρ. 20 Δεκ. 93.
 ἀσύννεφος, 2. Ἑρμ. λόγ. 21. — Ν. I. Σαρ. 43. — Ἐχουσι τὰ Λεξ. τῆς ἀρχ. γλ. τὸ ἀσυννεφής.
 ἀσυννημολόγητος, 2. Νέα ἐφ. 4 Ἰαν. 89.
 ἀσυνούλωτος, 2. Ἰω. Ὀλ.
 ἀσυνφραστικός. Σπ. Μαυρογέν. ἐν Νέα ἐπιθεωρήσει Κσπλεως 15 Ὀκτ. 97.
 ἀσυνφρῆ β ὠτος, 2. Ἰω. Καρασ. 67.

ἀσυνταγματίωτος, 2. Ἄκρ. 13 Σεπτ. 91.
 ἀσυντάρακτος, 2. Σ. Α. Κ. 51.
 ἀσύντημος, 2. Σ. Α. Κ. 71. — Ἀθη- νᾶ 95.
 ἀσύνθροπος, 2. Ἄδ. Κορ. 04.
 ἀσυνθρόφως. Στ. Ξέν. ἐν Βρετ. ἄστ. 29 Φεβρ. 92.
 ἀσυντημάτιστον, τό. Ἄκρ. 20 Ἰουν. 93.
 ἀσυντηματοπόητος, 2. Ἄρδην Ἀπριλ. 87. — Ε. Γ. Ζαλοχ. 87. — Πάλιγ. 23 Μαρτ. 94.
 ἀσυντηματοποιήτως, Γ. Σ. Καραπα- ναγ. ἐν Πάλιγ. 7 Ἀπρ. 94. πρὸλ. τὸ ἐξῆς.
 ἀσυντημάτοια, ἐπίρ. Ἄκρ. 8 Ὀκτ. 90. = ἀσυστολία, ἡ. (τῆς καρδίας). Ἐγκυκλ. λ. Ν. Γ. Π. — Ἀπεδοκιμάσθη ἡ λέξις τῷ 1879 ὑπὸ τοῦ Γ. Καραμήτσα, προτείναν- τος ἀντ' αὐτῆς τὴν κακασυστολίαν. Ἐν τούτοις ἀνέγνω ἐν ἱατρ. περιοδικῷ Ἄθην. τῷ 1879 καὶ ἀσυστολήν.
 ἀσυστολῶς χωρὶς συστολῆν ἦτοι ἐντρο- πῆν. Κ. Κοκκινάκ. 15. — Ν. Σπηλιάδ. 26. Σ. Α. Κ. 51. — Ἄ. Φατσ. 62. — Ν. Κοντόπ. λ. 89. — ἀσυστολῶτερον ἐπίρ. Ἀ- θηνᾶ 8 Ὀκτ. 32. — Ἐν τοῖς λεξ. τ. ἀρχ. γλ. κεῖται ἡ λέξις ἐκ τῶν γραμματικῶν μόνων καὶ, ὡς φαίνεται, ἐπὶ γραμματικῆς μόνον σημασίας.
 ἀσυσχετίωτος, 2. Ἄκρ. 8 Ἰαν. 93.
 ἀσύνχαστος, 2. I. P. Νερ.
 ἀσυνχοδιάδατος, 2. (ἰδδός). Φλόξ, 80.
 ἄσφαιρος, 2. (σπλα. πυρά.). Αἰών 23 Ἰουν 87.
 ἄσφαιρῶς πυροβολοῦντες. Ἄκρ. 15 Νο. 90. — Ἄστρ 22 Φεβρ. 97.
 ἀσφαλιστήρια, τὰ. Ἄστρ 15 Μαΐου 94. — Ἄγ. Βλ. λ. 97.
 ἀσφαλιστής, ὁ. Ἑρμ. λόγ. 47. — Ἑλ. κώδ. — Σ. Γ. Ραπατάν. 53. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.
 ἀσφαλιστικός, 3. (συμβολαίων, ἐταιρεία. μέτρα.) Ἑλ. κώδ. — Ν. Κοντοπ. λ. 89.
 ἀσφάλιστρα, τὰ. Γαλ. prix d'assurance. prime. Ἑλ. κώδ. — Ν. Κοντ. λ. 89. — 2) ἀσφάλιστρον ὄπλου, Ἄκρ. 14 Ἰουν. 96, ἐν ἐπιφυλ. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.
 ἀσφαλτοδριβής, 2. (σχιιστόλιθος). Σπ. Μηλ.
 ἀσφαλτοδρομέω-ᾶ. «Ἐφ.» 28 Δεκ. 88.
 ἀσφαλτοδρομία, ἡ. ὄν. παιδιᾶς. «Ἐφ.» 27 Νο. 88.
 ἀσφαλτόπισσα, ἡ. Μετάφρ. Π. Δ. εἰς κοιν. Ἑλ. διαλ. ἐν Λονδ. 40.
 ἀσφαλτοστρωσία, ἡ. Ἄκρ. 15 Αὐγ. 90.

